

všichni muži na palubu

Mokré stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

1/2010

Ahoj

Já jsem Majdalenka Purkarcová. Ted' ještě chodím na základku, ale až budu velká, chci být doktorkou nebo sestřičkou. Vlastně sestřičkou jsem už ted', protože chodím do skauta, přesněji do vodního skauta. Naši říkají, že mám lásku k vodě v krvi, protože můj dědeček měl mlýn na Lužnici a babička byla taky z mlynářského rodu. S naším holčičím oddílem jezdíme na malých lodích, co se jim říká pramice, ale už je také umíme oplachtit. Takže až budu velká, chci být doktorkou na nějaké velké lodi.

Zatím ale hlavně a pořád pádlujeme, a pádlujeme dobře, protože jsme naše kluky porazili na slavném závodě Přes tři jezy. Oni byli pátí, ale my čtvrté. Naše kapitánka říká, že nejsme žádné slečinky z penzionátu, ale správné české holky v křuskách.

Majdalenka

Ahoj

Já jsem Jonáš a rovnou vám musím říct, že Majdalenka někdy hrozně kecá. Pádlovat už sice umí, ale na začátku to nebyla žádná sláva. Pádlo držela tak, že si div ruce nezapletla, a když jsme ji to naučili, pádlovala jako paní radová na výletě. Jen se usmívala, aby každý viděl, jak jí to sluší, jen slunečníček jí chyběl. A na těch třech jezech byly sice holky čtvrté, ale z osmi, kdežto my byli pátí z dvanácti. Tak kdo je lepší, he? Ale musím uznat, že ted' už je dost dobrá, rozhodně lepší než ostatní holky od nás ze třídy. Ale až ona bude doktorkou, já musím být zdravý a otužilý, aby mne nechtěla léčit. Avšak umí pěkně zpívat, představte si, že se někde naučila hodně starou písničku o pádle. A o pádle a pádlování si dneska budeme chvíli povídat.

Jonáš

Ahoj!

Vodáci se zdraví AHOJ. Kdo řekne dobrý den je bambula.
Na rybáře voláme Petrův zdar!

píše: VEZÍR

kreslí: JOGÉS

Mokré stránky

1

Zdeníku Kapitána:

Jednou jsem potřeboval poslat skupinu svých skautů na závody do jižních Čech a jako na potvoru nikdo z dospělých členů přístavu nemohl. kapitáne, pust' nás samotné," žadonili zejména Sunar, Čochtan a Malý Bizon, „vždyť víš, že ti ostudu neuděláme.“

„Uděláte, neuděláte, předpisy jsou přísné a dospělý s vámi jet musí.“

Kluci byli smutní, dokud mi přístavný Tik nepřivedl jistého Koláře (znojemským oznamují, že to nebyl a není Pavel Professeur): „Potkal jsem ho u nás v sámošce, jezdí s parním válcem a miluje vodní sporty. Snad bys ho mohl s kluky na ty závody poslat. Bude dělat dospělý doprovod a kluci se o ostatní postarají sami.“

Chvilí jsem se cukal, ale nakonec jsem vyměkl a poslal celou výpravu pod vedením parního válečníka Koláře.

Když se vrátili, žadonili: „Už s námi toho chlapa nikdy nepouštěj!“

„Oč jde?“ pídil jsem se.

„To, že s námi jel a neměl ani korunu, bychom mu odpustili, ostatně jsme se s ním rozdělili o svačinu. To, že vůbec nevíme, kde spal a jen nás zapsal u startu, také nevadilo, ale že se pozastavil nad tím, že s sebou nemáme vesla, to mu odpustit nelze.“

Nešlo. Ostatně jsem ho už nikdy neviděl. Zato kluci přivezli diplom o umístění na třetím místě.

Navigamus 2009:

**Pádlo, vesta, naše zbroj,
vodní skauti řvou:
AHOJ!**

**Pádlo je naším mečem, vesta naším
štítem,**

anebo moderně:

**Pádlo je naším motorem, vesta
bezpečnostním pásem.**

hlavice

dřík

řapík

list

DOPORUČUJEME:

Označení majitele
(proužek, číslo nebo značka)

(Pádlo se tak na Lužnici
nebo jiném vodáckém
„Václaváku“ snadno rozezná
od ostatních)

Oddílové barvy
v úhlu 45°

není na rozdíl od vesla uchyceno v hlavence, je nutno je držet v obou rukách. Pádlář sedí v lodi po směru jízdy, veslař zády.

Hlavice se drží vnitřní rukou, vnější ruka drží dřík asi 15 cm nad listem.

Z toho vyplývá i vhodná délka pádla nejčastěji se udává, že by hlavice měla dosahovat k nosu.

Na pramici a kanoi používáme pro klidnou vodu pádla rychlostní s poměrem délky a šířky listu 3:1, na chlupatou vodu slalomářská (poměr 2:1, nemají řapík).

Na raftech samozřejmě slalomářská, na dračích lodích obzvlášť dlouhá rychlostní.

O pádllování

Styl „paní radová“

Pádlo držíme těsně pod hlavicí, list nenuceně noříme do vody a po vytažení jej ladným obloukem vysoko nad borem lodi dopravíme opět někam dopředu. Sice moc lodi nepomůžeme, ale zato jsme krásně viditelní.

Styl „kachna“

Každá strana (bort) lodi a když to jde, tak i každý jedinec pádluje svým tempem. Sice se nikam nedojede, ale zato máme krásnou příležitost se pohádat, pocákat a třeba i poprat.

Styl „ševci“

Pádlujeme zbytečně krátkými a rychlými záběry. Sice se nadřeme jako koně, ale zato si krásně vypracujeme spinální svalstvo.

Styl „galéra“

Sehraná posádka pádluje na čtyři doby. Raz zanoření pádla, dva záběr, tři pádlo do pohovu, čtyři odpočineček. Sice toho na oleji moc neujedeme a na ostřejší vodě neuřídíme, ale zato se moc nenadřeme.

Správný styl:

Při rychlostním pádllování a jízdě na klidné vodě považujeme pádlo za pomyslný kůl, ke kterému se přitahujeme. Tedy zanoříme co nejvíce před sebou téměř kolmo do vody, přitáhneme se celým tělem a záběr končíme, máme-li dřík na úrovni trupu (ke kůlu za sebou se nepřitahujeme). Při vytažení list stáčíme tak, aby nebránil odporu vody ani vzduchu.

Vnitřní ruka držící hlavicí je téměř neustále natažena, při nácviku se snažíme, aby pádlo opisovalo pomyslný kruh téměř ve svislé poloze. To vyžaduje práci nejen rukou, ale celého trupu při pokrčené vnější noze a vnitřní opření o bort.

Je zvykem, že po povelu Vpřed jsou tři první záběry ostré a rychlé, další již jsou pomalejší a plynulejší.

Pádlujeme v rytmu levého háčka, který je po kormidelníkovi nejdůležitější osobou na lodi.

Kormidelník může udávat rytmus pokřikem

Á (vytažení pádla a náklon vpřed „pro vodu“)

hop (přesný okamžik společného zanoření pádel posádky).

Co zpívala Majdalenka:

PÁDLO :

**S BALVANY KDE ŘEKA ZÁPOLÍ V
PEŘEJÍCH SLYŠET ĎÁBLA HLAS:**

UMŘEŠ, UMŘEŠ!

**ZAJEĎ TAM V TO SKALNÍ ÚDOLÍ, LÉPE
KDYŽ TAM DŘÍV BUDEŠ!
NA DNĚ JE MOŽNÁ ZLATO
A TO PŘEC STOJÍ ZA TO.**

[NO NE?]

**PÁDLO SE DO VODY NOŘÍ, ZÁPAD HOŘÍ,
VSTRÍČ JEDEŠ TMÁM.**

**KEŇA SE PO VODĚ KRADE, TICHU
VŠADE, TY JEDEŠ SÁM.**

**DOBŘE SE DRŽ, PEŘEJE ŘVOU, DO
BÍLÝCH VLN ŘÍD KEŇU SVOU.**

ĎÁBELSKÝ SMÍCH

[CHACHACHA!]

**STOJÍ ZA TO, ŽE PŘIJDE DEN, NAJDEŠ
ZLATO !**

Že byste to do
Majdalenky neřekli?
fakt to často zpívá,
fakt nás to naučila
celý oddíl a ti, co
zpívat neumějí,
alespoň dělají ten
smích a ten ďábla
hlas.

Značení vodních cest :

**Plavidlo
pluje
po
hlavní
vodní
cestě**

barevnost:
na modré ploše
bílá kresba
v černém
rámečku

Zahrajte si s námi

Paddleball (čti pádlbol)

Hra pro dvě posádky pramic.

Vymez bójkami na hladině nebo tyčemi (kolíky) na dvou protilehlých březích dvě branky o něco širší, než je délka pramice, přiděl každé pramici jednu branku. Vhod' na hladinu míč dostatečně lehký, aby neutonul, dostatečně velký, aby byl vidět, dostatečně malý, aby jej bylo možno nabrat či napálit pádlem, dostatečně pevný, aby nebyl brzy rozmašírován.

Úkolem je dát soupeři branku míčem, kterého se smí dotknout pouze pádlo.

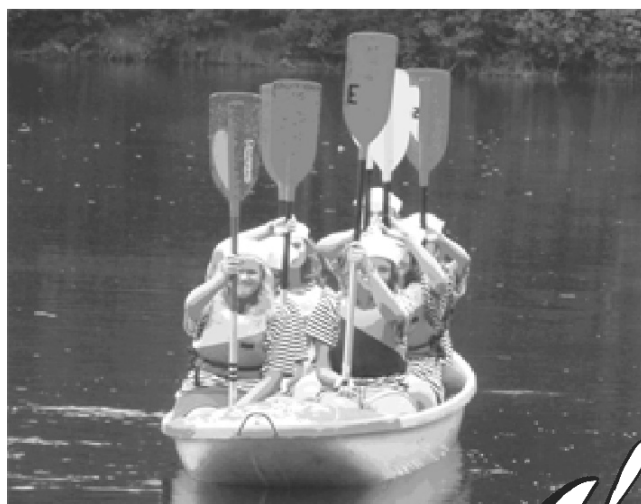
Padne-li míč do lodě, je to aut. Posádka míč vyloví rukama a odhodí dostatečně daleko. Hraje se na dva poločasy, po prvním si posádky vymění branku.

Pádlem lze

odrážet nepřítele při

napadení tábora, lze je použít

k postavení stanu, na trojnožce z pádel usušíme lodní pytel, lze jím klest cestu v rákosí i napravit nekázeň, srážet jablka, měřit hloubku, cvičit jako mažoretky, ale pozdrav pádlem je efektní a nezaměnitelný.

Pro Spik vodních skautů vydává
Hlavní kapitán vodních skautů

Ahoj